Lietas arhīva Nr. 1-0360-19/9
ECLI:LV:RIRT:2019:1216.133036019.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2019.gada 16.decembrī

Rīgas rajona tiesa tiesnese B.Ābele,
izskatīja atklātā tiesas sēdē administratīvā pārkāpuma lietu, kurā kā pārkāpēja norādīta **/pers. A/** personas kods /personas kods/.

Aprakstošā daļa

2019.gada 6.augustā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Siguldas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektore R.Smirnova sastādījusi administratīvā pārkāpuma protokolu par to, ka 2019.gada 19.maijā plkst.12.45 /adrese A/, Murjāņu Sporta ģimnāzijas teļpās /pers. A/ ļaunprātīgi nepakļāvās Valsts policijas darbinieku vairākkārtīgai likumīgai prasībai pārtraukt likumpārkāpumu – emocionālo vardarbību pret nepilngadīgo meitu /pers. B/, kura bija paslēpusies skapī. Par emocionālās vardarbības faktu uzsākta administratīvā pārkāpuma lietvedība.

Norādītais administratīvais pārkāpums kvalificēts pēc **Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa** (turpmāk – Latvijas APK) **175.panta** par ļaunprātīgu nepakļaušanos policijas darbinieka rīkojumam vai prasībai, kad viņš izpilda dienesta pienākumus.

Tiesas sēdē /pers. A/ savu vainu neatzina. Paskaidroja, ka ir radusies nesaprašanās ar vecāko meitu, viņas uzvedība bija kļuvusi dīvaina. Bāriņtiesa bija pieņēmusi lēmumu pārtraukt aizgādības tiesības un izskaidroja, ka vienīgais, ko vecāki nedrīkst darīt – vest meitu projām no skolas. Satikties un komunicēt ar viņu drīkstot. Viņa bija aizbraukusi uz skolu, lai noskaidrotu – kā meita nākamajā nedēļā nokļūs uz vizīti pie ārsta.

2019.gada 19.maijā viņa kopā ar jaunāko meitu atbrauca uz Murjāņu Sporta ģimnāziju, iegāja /pers. B/ istabā. Tad ienāca skolotāja, viņas parunājās, parunājās arī ar treneri. Sarunas ilga vairāk kā stundu. Tad istabā ienāca psiholoģe un paskaidroja, ka viņas uzturēšanās skolā ir emocionāla vardarbība pret bērnu un teica, lai iet prom. Tad psiholoģe izskrēja no istabas. Vēl brīdi pasēdējusi istabiņā, viņa saprata, ka meitu nesagaidīs. Izgāja no istabas un nolēma aiziet uz istabu, kur meita dzīvoja iepriekšējā gadā. Redzēja, ka uz gultas stāv /pers. B/ lielais rotaļu lācis, sadzirdēja dīvainas skaņas no istabā esošā iebūvētā skapja (atsevišķa telpa). Bija redzamas tikai /pers. B/ kājas, viņa bija uzlikusi virsū sev drēbes un bija dīvainas skaņas no meitas. Viņa piezvanīja un izsauca uz skolu ātro palīdzību. Tiklīdz beidza runāt pa telefonu, ieskrēja policija, izlauza viņai rokas un izgrūda koridorā, teica, ka viņas atrašanās šeit nav vēlama. Policistu izturēšanās bija nejauka. Tikmēr mazākā meita bija kaut kur aizvesta. Kad atbrauca ātrā palīdzība viņa pavadīju meitu ar ārstiem līdz skolas izejai, atpakaļ skolā viņu nelaida, un tad viņa apejot apkārt skolai, otrā pusē atrada jaunāko meitu. Vēlāk sazinājās ar Bērnu slimnīcu, lai noskaidrotu meitas veselības stāvokli.

Istabā ar meitu nav runājusi, meitu arī neredzēja, jo viņa bija paslēpusies. Pieļauj, ka viņa skaļi runāja pa telefonu, jo bija uztraukusies, bet uz meitu nebļāva. Psiholoģe uzskatīja, ka viņa nedrīkst atrasties skolā un šādu savu viedokli bija izteikusi arī policistiem, tādēļ tie viņu izgrūda no istabas ar norādi, ka tur nedrīkst atrasties.

Iestādes – Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Siguldas iecirkņa pārstāvis uz tiesas sēdi nav ieradies.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi un novērtējusi lietas materiālus, uzklausījusi pārkāpējas paskaidrojumus tiesas sēdē, liecinieku sniegtās liecības, tiesa uzskata, ka lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir izbeidzama.

Latvijas APK 9.panta pirmā daļa noteic, ka par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Saskaņā ar Latvijas APK 272.pantu institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Saskaņā ar Latvijas APK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments *(skat. 2007.gada 25.aprīļa sprieduma lietā SKA-157/2007.)* atzinis, ka administratīvā pārkāpuma protokols ir dokuments, kurā kompetenta amatpersona rakstveidā fiksē kādas personas prettiesiskas darbības, par kurām paredzēta administratīvā atbildība. Šis dokuments, kā sākotnējā apsūdzība, ir pamats turpmākai lietvedībai administratīvā pārkāpuma lietā. Līdz ar to, no vienas puses, institūcija, kuras kompetencē ir pieņemt lēmumu lietā, izvērtē, vai persona par protokolā fiksētajām darbībām ir saucama pie administratīvās atbildības, savukārt, no otras puses, personai, par kuras darbībām protokols sastādīts, ir iespēja pienācīgi īstenot procesuālās garantijas savai aizstāvībai sakarā ar protokolā norādīto pārkāpumu (piemēram, sagatavot savus argumentus, iesniegt pierādījumus). Līdz ar to lēmums administratīvā pārkāpuma lietā būtu jāpieņem par tiem faktiem, kas norādīti protokolā – jaunu faktu norādīšana lēmumā varētu pārkāpt personas procesuālās tiesības.

Administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PC376183 sastādīts 2019.gada 6.augustā, tajā norādīts, ka /pers. A/ 2019.gada 19.maijā ļaunprātīgi nepakļāvās Valsts policijas darbinieku vairākkārtīgai likumīgai prasībai pārtraukt likumpārkāpumu – emocionālo vardarbību pret nepilngadīgo meitu /pers. B/, kura bija paslēpusies skapī.

Latvijas APK 175.pantā ir paredzēta atbildība par ļaunprātīgu nepakļaušanos policijas darbinieka, pašvaldības policijas darbinieka, robežsarga vai zemessarga, kā arī karavīra likumīgajam rīkojumam vai prasībai, kad viņi izpilda sabiedriskās kārtības sargāšanas vai dienesta pienākumus.

Lai personu varētu saukt pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 175.panta, ir jākonstatē, ka ir bijusi Valsts policijas darbinieka vairākkārtēja prasība – pārtraukt likumpārkāpumu – emocionālo vardarbību pret meitu; un /pers. A/ ļaunprātīgi nav pakļāvusies šai policijas darbinieku

prasībai.

Latvijas APK 243.panta ceturtā daļa nosaka, ka ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona. Šajā gadījumā minētais princips nav piemērojams, jo administratīvo pārkāpumu protokolu nav sastādījusi amatpersona, kas fiksējusi pārkāpumu.

Lietas materiāliem pievienoti un tiesas sēdē pārbaudīti pierādījumi:

/pers. A/ savos 2019.gada 19.maija paskaidrojumos norādīja, ka pēc bāriņtiesas ieteikuma apciemoja bērnu Murjāņu Sporta ģimnāzijā (lietas lapa 6). 2019.gada 5.augusta paskaidrojumos norādīja, ka 2019.agda 19.maijā ar savu meitu /pers. C/ devās uz Murjāņu Sporta Ģimnāziju, kur mācās vecākā meita /pers. B/, lai pajautātu kā viņa nokļūs pie ārsta psihoterapeita uz konsultāciju 21.maijā Rīgas Stradiņa Universitātes Psihosomatikas un psihoterapijas klīnikā, kur viņa pierakstījusi /pers. B/. Ap plkst.10.00 ieradās Murjāņu Sporta Ģimnāzijas dienesta viesnīcā, kur dežurēja skolotāja /pers. D/, sasveicinājās un devās uz /pers. B/ istabiņu, istabiņā neviena nebija, apsēdās gaidīt. Ienāca skolotāja /pers. D/ un sāka sarunāties. Izmantojot šo izdevību, vēlējās noskaidrot, par notikumu pagājušā gada novembrī. Pa to laiku bija atnācis arī /pers. B/ treneris /pers. E/, kam iepriekš viņa bija zvanījusi un lūgusi aprunāties, ja vien viņš ir uz vietas tanī laikā. Ar treneri runāja diezgan ilgi, viņš izteica savu pārsteigumu par /pers. B/ rīcību pēdējā laikā. Tiklīdz treneris aizgāja, tūlīt istabiņā ieskrēja skolas bijusī psiholoģe /pers. F/ un kliedza uz viņu, ka nav atļauts te atrasties, viņas ierašanās ir vardarbība un viņai ir 10 minūtes, lai aizvāktos no turienes, ja nē, tad viņa sākšot rīkoties. Izlēma ar jaunāko māsu doties projām un mēģināt vēlreiz atpakaļceļā satikt /pers. B/, ja neizdosies viņu sazvanīt. Pirms tam viņas abas vēl iegāja istabiņā, kur /pers. B/ iepriekšējā gadā bija dzīvojusi. Ieejot istabā, varēja dzirdēt kaut kādas dīvainas skaņas. Paskatoties mazākajā telpā, ko meitenes izmanto kā drēbju skapi un mantu glabātavu, pašā tālākajā stūrī zem drēbju kaudzes ieraudzīja /pers. B/ kājas. /pers. B/ uzvedība bija nesaprotama. Saprata, ka ir kaut kas noticis un nekāda saruna neiznāks, bet steidzami ir jāpalīdz un zvanīja Neatliekamajai medicīniskajai palīdzībai, stāvot dažu metru attālumā no /pers. B/, "dzīvojamā istabā" pie sienas. Tiklīdz bija beigusi sarunu ar dispečeri, tā istabā ieskrēja divi agresīvi, uzbrūkoši policisti, viņai neko nejautājot, sāka kliegt uz viņu, lai ātri lasoties ārā, parāva aiz rokām un sāpīgi izgrieza rokas aiz muguras, izgrūda koridorā, piespieda pie sienas, bakstīja ar pirkstu un sāka izteikt viņai aizskarošas piezīmes. Policijas darbinieki viņai norādīja, ka viņi viņu ielikšot uz 48 stundām kamerā, ja viņa vēl te uzkavēsies, kā arī izteica pārmetumus, kāpēc viņai līdzi ir jaunākā meita un kāpēc viņa svētdienā ir ieradusies skolā. Viņa atbildēja, ka viņa neko nelikumīgu nedara, bet viņa grib sagaidīt Neatliekamo medicīnisko palīdzību, ko viņa izsaukusi, lai uzzinātu, kas notiek ar viņas vecāko meitu /pers. B/ un tas arī viss. Kad ieradās Neatliekamās medicīniskās palīdzības brigāde, tad policijas darbinieki viņu pagrūda vēl tālāk pa koridori, lai viņa nevarētu neko pajautāt Neatliekamās medicīniskās palīdzības darbiniekiem. Tad viņa redzēja, ka /pers. B/ aizveda Neatliekamā medicīniskā palīdzība, bet viņu turpināja grūstīt pa koridori durvju virzienā un neļāva iet un sameklēt otru meitu, kas bija kaut kur aizvesta. Kad viņu izveda ārā, viņai lika uzrakstīt paskaidrojumu par ierašanās iemeslu, ko arī izdarīja, nepretojoties. Kad to bija izdarījusi, viņai paziņoja, ka viņa dabūšot "pēc pilnas programmas" (lietas lapa 19-20).

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Siguldas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektors J.Keišs 2019.gada 19.maijā sagatavojis ziņojumu, kurā norāda, ka 2019.gada 19.maijā plkst.12.30 saņēma informāciju, ka /adrese A/, Murjāņu sporta ģimnāzijā ieradusies sieviete, kurai pārtrauktas aizgādības tiesības, kura uzvedas agresīvi un uz Murjāņu Sporta ģimnāzijas darbinieku lūgumu pamest telpas nereaģē. Ierodoties adresē, vienā no 2.stāva istabiņām ieraudzīja, ka liela auguma sieviete stāv pie skapja un skaļā balsī ar kādu runā. Pieejot tuvāk un apskatot ar ko sieviete kontaktējās, skapī ieraudzīja jaunu meiteni, kura trīcēja un ar rokām bija aizklājusi seju. Policijas darbinieks aicināja sievieti doties ārpus šīs telpas, jo viņa šobrīd ir emocionāli vardarbīga pret meiteni. Atkārtoti lūdza sievieti pamest telpu, uz ko sieviete kļuva agresīva un ieķērās stenderē un sāka bļaut. Lai aizsargātu bērnu tiesības, pārtrauktu emocionālu vardarbību pret nepilngadīgo un pārtrauktu personas ļaunprātīgu nepakļaušanos likumīgajām prasībām, pret sievieti pielietoja fizisku spēku un izstūma viņu no istabiņas gaitenī, speclīdzekļi netika pielietoti. Sieviete turpināja uzvesties agresīvi un paskaidroja, ka vēlas satikt savu meitu. Skolas psiholoģe /pers. F/ paskaidroja, ka pret meitenes gribu māte nedrīkst sastapt un kontaktēties ar meitu. Palūdza sievietes personu apliecinošu dokumentu, tika noskaidrota personība /pers. A/. Viņai vairākkārt tika skaidrots, ka pret meitas gribu viņa nedrīkst kontaktēties ar meitu, uz ko viņa atbildēja, ka bāriņtiesa viņai ir atļāvusi kontaktēties. Uz notikuma vietu jau bija izsaukta Neatliekamā medicīniskā palīdzība /pers. B/ veselības stāvokļa noteikšanai. Mediķi pieņēma lēmumu meiteni nogādāt bērnu slimnīcā Rīgā, Vienības gatvē. Līdz /pers. B/ nogādāšanai līdz NMP dienesta automašīnai policijas darbinieks atradās 2.stāva gaitenī un liedza /pers. A/ uzturēt kontaktu ar meitu. Pēc meitenes aizvešanas /pers. A/ tika lūgts doties līdzi uz dienesta automašīnu sniegt paskaidrojumus par noteikušo, uz ko sieviete teica, ka nekādu paskaidrojumu nesniegs, lai dodot viņai lapu un viņa pati uzrakstīs paskaidrojumu. Sieviete sniedza paskaidrojumu pašrocīgi (lietas lapa 5).

Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Siguldas iecirkņa Kārtības policijas nodaļas vecākā inspektore Kristīne Krūmiņa 2019.gada 19.maijā sagatavojusi ziņojumu, kurā norāda, ka 2019.gada 9.maijā ierodoties Murjāņu Sporta ģimnāzijas internāta otrajā stāvā, vienā no istabiņām atrodas meitene, kura iegājusi istabiņas izbūvētajā skapī, sarāvusies skapja tālākajā galā, histēriski raud saķērusi galvu un lūdz mātei iet prom. Murjāņu Sporta ģimnāzijas psiholoģe /pers. F/ paskaidroja, ka ir sazinājusies ar Jūrmalas bāriņtiesas darbinieci /pers. G/, kura norādījusi, ka mātei ir aizturētas aizgādības tiesības, jo pastāv aizdomas par dažāda veida vardarbības pielietojumu, atrodoties mātes aizgādībā. Saskarsmes tiesības mātei nebija atņemtas, taču saskarsme pieļaujama tikai, ja pati meitene to vēlas, taču viņa kategoriski atteicās to darīt un baidījās no mātes. Mātei tika lūgts pamest istabiņu, lai pārtrauktu administratīvo pārkāpumu, emocionāli vardarbīgi izturēties pret meitu. Māte nostājusies priekšā skapja durvīm, nereaģēja uz vairākkārtīgiem lūgumiem pamest istabiņu, kļuva agresīva un sāka bļaut gan uz meiteni gan uz policijas darbiniekiem, tādēļ tika pieņemts lēmums par mātes izvešanu ārā no istabas. Inspektors J.Keišs, pielietojot fizisku spēku, izgrūda māti ārā no istabiņas - gaitenī, kur sieviete turpināja uzvesties agresīvi, mēģināja atkārtoti kontaktēties ar meitu, nenosauca personas datus, lūdza policijas darbiniekiem uzradīt dienesta apliecības. Tika noskaidrota pārkāpējas personība. Pēc /pers. A/ izvešanas gaitenī, policijas darbiniece atgriezās pie meitenes istabā, kur meitene joprojām atradās skapī un nevēlējās nākt no tā ārā, jo baidījās, ka māte atradīsies istabā. Meitenei tika paskaidrots, ka māte atrodas gaitenī un vairs pie viņas netiks ielaista, ja viņa to nevēlas. Meitenei tika piedāvāja izsaukt Neatliekamo medicīnisko palīdzību, uz ko meitene atbildēja, ka ir nepieciešama medicīniskā palīdzība. Ierodoties Neatliekamās medicīniskas palīdzības dienestam, tās darbinieki, konstatēja, ka meitenei nepieciešama stacionāra ārstēšana un nogādāja viņu Bērnu klīniskās universitātes slimnīcā (lietas lapa 7).

Tiesas sēdē policijas darbiniece Kristīne Krūmiņa tika nopratināta kā lieciniece. Liecināja, ka 2019.gada 19.maijā ap plkst.12.45 saņēma izsaukumu uz Murjāņu Sporta ģimnāziju, ka tur skolā ir ieradusies māte, kura izturas vardarbīgi pret savu meitu. Psiholoģe paskaidroja, ka māte, kurai ir atņemtas aizgādības tiesības, saskarsmes tiesības nav atņemtas, bet viņa var satikties ar meitu tikai tad, ja meita tam piekrīt. Notikuma vietā dzirdēja, ka /pers. A/ bļauj. Psiholoģe paskaidroja, ka meitene ir aizbēgusi no mātes uz citu istabu. Konstatēja, ka meita ir skapī, aiz drēbēm, histēriski raud. Lūdza, lai māte beidz bļaut uz meitu un palaiž policijas darbiniekus. /pers. A/ bļāva, ka tā nevar turpināties, ka meita nepabeigs skolu. Izskaidroja /pers. A/, ka gadījumā, ja viņa nepakļausies policijas darbiniekiem, tiks uzsākta administratīvā lietvedība un /pers. A/ tika izvesta ārā. Lieciniece aizgāja pie meitenes, teica, ka māti vairs neielaidīs, ka izsauks ātro palīdzību. Pēc vairākkārtējiem lūgumiem /pers. A/ uzrādīja personu apliecinošu dokumentu. Tad meitene gribēja uz tualeti, bet baidījās iet, tādēļ māte tika aizvesta tālāk, lai meitene var aiziet uz tualeti. Tad atbrauca neatliekamā medicīniskā palīdzība. Uzskata, ka /pers. A/ emocionāli iespaidoja meiteni, jo arī apstāklis, ka meitene nevēlējās satikties ar māti, bet māte uzspieda šo saskarsmi, ir emocionāla vardarbība pret bērnu. Fizisks spēks pret /pers. A/ netika pielietots, viņa aiz rokas tika pavilkta ārā no istabas. /pers. A/ darbībās tika konstatēts

administratīvais pārkāpums – emocionāla vardarbība pret bērnu.

/pers. F/ savos 2019.gada 19.maija paskaidrojumos paskaidroja, ka 2019.gada 19.maijā pēc plkst.11.00 viņa atzvanīja uz neatbildētu Murjāņu sporta ģimnāzijas direktora vietnieces /pers. H/ telefona zvanu. Viņu informēja, ka ģimnāzijā ir ieradusies /pers. B/ māte ar māsu un vēlas tikties ar meitu, taču /pers. B/ ir kategoriski atteikusies un aizgājusi pie divām grupas biedrenēm. Viņa sazinājās ar /pers. G/, kas ir Jūrmalas bāriņtiesas locekle un informēja, ka /pers. B/ ir tiesības tikties ar meiteni, taču, ja viņa pati to nevēlas, tad to var uzskatīt par atkārtotu traumatizāciju un teica, ka, ja meitene nevēlas tikties, ir iespēja izsaukt policiju. Sakarā ar to, ka viņa Murjāņu Sporta ģimnāzijas psihologs, pieņēma lēmumu, ka jādodas uz ģimnāziju, gadījumā ja saruna starp /pers. B/ un viņas māti notiks, lai tajā var piedalīties. Plkst.11.55 ieradās ģimnāzijā, iegāja istabiņā, kurā atradās /pers. B/ un konstatēja, ka /pers. B/ skaļi raud, atradās sarāvusies embrija pozā, saķērusi galvu. Viņa mēģināja /pers. B/ mierināt un paskaidroja, ka, ja /pers. B/ nevēlas, saruna ar māti nenotiks. Māte bija emocionāli uzbudināta, bija agresīva, teica, ka nevēlas ar viņu runāt, vēlas runāt ar savu bērnu. Deva 10 minūtēs, lai māte dotos prom, taču ieejot pēc 10 minūtēm istabā, kur atradās /pers. B/, konstatēja, ka /pers. B/ ir skapī (iebūvētajā), histēriski raud un māte stāv viņai priekšā un neļauj meitenei sniegt palīdzību. Izsauca policiju.

Nopratināta tiesas sēdē kā lieciniece, /pers. F/ liecināja, ka 2019.gada 19.maijā strādāja Murjāņu sporta ģimnāzijā par psiholoģi. Tā bija svētdiena, viņai zvanīja skolas direktore un informēja, ka /pers. B/ māte vēlas runāt ar meitu. Viņu kā psiholoģi izsauca gadījumam, ja meita piekritīs runāt ar mammu, lai viņa būtu klāt. Lieciniece ieradās, parunājās ar meiteni, kura bija iegājusi citā istabiņā, viņa bija ietinusies segā, gulēja gultā embrija pozā, histēriski raudāja. Teica, ka nevēloties runāt ar māti un lieciniece apsolīja, ka saruna tādā gadījumā nenotiks. Tad devās uz istabu, kurā atradās /pers. B/ māte, deva laiku 10 minūtes, lai māte kopā ar jaunāko māsu atstāj skolas teritoriju. Mamma aizskrēja uz istabu, kurā atradās /pers. B/. Kad lieciiece aizgāja uz to istabu, ieraudzīja, ka meitene atrodas drēbju skapī, aizlīdusi aiz pakaramajiem, raudāja. Māte stāvēja starp telpām un mēģināja pielabināt meitu, lai nāk ārā no skapja. Māte bija jau zvanījusi ātrajai palīdzībai, viņa bija histēriska, apsaukāja liecinieci. Uz meitu viņa nebļāva un apvainojumi meitai netika izteikti. Tālāk par skapja durvīm /pers. B/ māte negāja, /pers. B/ neaiztika. Tika izsaukta policija. Kad ieradās policija, lieciniece bija izgājusi koridorā. Policijas darbinieki vairākkārt aicināja māti iziet ārā no istabiņas, bet māte negāja, tad viņu policisti izvadīja no istabas. Uzskata, ka visa šī rīcība bija emocionāla vardarbība pret /pers. B/.

2019.gada 19.maija iesnieguma protokolā /pers. H/ norādīja, ka 2019.gada 19.maijā plkst.10.19 viņai kā Murjāņu Sporta ģimnāzijas dežuranta vietniecei piezvanīja /pers. D/, kura teica, ka Murjāņu sporta ģimnāzija ieradusies /pers. B/ māte un māsa un vēlas ar /pers. B/ tikties, taču /pers. B/ kategoriski atteicās tikties ar māti un aizbēga uz citu istabu paslēpties no mātes. Bija informēta, ka /pers. B/ mātei ir aizturētas aprūpes tiesības, taču saskarsmes tiesības nav liegtas ar norunu, ja /pers. B/ pati to vēlas, taču /pers. B/ kategoriski atteicās ar māti runāt. Pēc tam meitene ieskrēja iebūvētajā skapī istabiņā un /pers. B/ sākās histērija ieraugot māti un viņa nevēlējās ar viņu runāt. Sakarā, ar iepriekšminēto, lūdza uzsākt administratīvo lietvedību par emocionālo vardarbību pret nepilngadīgo.

Nopratināta tiesas sēdē, lieciniece /pers. H/ liecināja, ka viņa 2019.gada 19.maijā tika telefoniski informēta par notikumiem skolā. Viņa pati skolā ieradās tad, kad /pers. B/ māte tika izvadīta laukā no skolas. Par notikušo istabiņā viņa neko nezina.

Lietas materiālos atrodas Jūrmalas pilsētas bāriņtiesas2019.gada 7.maija vienpersonisks bāriņtiesas locekļa lēmums par /pers. B/ aizgādības tiesību pārtraukšanu /pers. A/ un /pers. I/.

No Neatliekamās medicīniskās palīdzības izsaukuma elektroniskās kartes Nr.20190519_0850 redzams, ka 2019.gada 19.maijā plkst.14.27 māte ir veikusi neatliekamās medicīniskās palīdzības uzsaukumu uz Murjāņu sporta ģimnāziju /pers. B/ ar motīvu – uzvedības traucējumi, agresīva, histēriska.

Tiesa ņem vērā, ka konkrētais administratīvā pārkāpuma protokols ir sastādīts par Latvijas APK 175.pantā paredzētu pārkāpumu – pretošanos policijas darbinieka likumīgajām prasībām, nevis par Latvijas APK 172.^{2}pantā paredzēto pārkāpumu – emocionālu vardarbību pret bērnu. Tādejādi tiesa nevērtē /pers. A/ uzvedību un rīcību attiecībā pret meitu /pers. B/, bet gan attiecībā pret policijas darbiniekiem un viņu izteiktajām prasībām.

Kā norādīts protokolā – /pers. B/ ļaunprātīgi nav pakļāvusies vairākkārtējai policijas darbinieku likumīgajai prasībai – pārtraukt emocionālo vardarbību pret nepilngadīgo meitu. Savukārt no sniegtajiem paskaidrojumiem un liecībām izriet, ka policijas darbinieki vairākkārt bija izteikuši lūgumu iziet no istabas, kurā atrodas meita un pamest skolas teritoriju. Par to savā ziņojumā norādījis gan policijas darbinieks J.Keišs, gan K.Krūmiņa. K.Krūmiņa arī tiesas sēdē apstiprināja, ka /pers. A/ vairākkārt tika lūgts pamest istabu, kurā atrodas meita, kā arī tika izteikts lūgums pārstāt bļaut uz meitu. Savukārt lieciniece /pers. F/ tiesas sēdē liecināja, ka /pers. A/ nav bļāvusi uz meitu, bet gan uzvedusies agresīvi noskaņota pret visiem pārējiem, nevis pret meitu.

Izvērtējot visus lietā noskaidrotos apstākļus, esošo situāciju Madrevicu ģimenē, tiesa atzīst, ka /pers. A/ emocionālais stāvoklis 2019.gada 19.maijā Murjāņu sporta ģimnāzijas telpās ir bijis reakcijai uz viņai neikdienišķu situāciju, kad meita nevēlas ar viņu tikties, uzvedas neadekvāti, histēriski, un lai nošķirtu māti no meitas tiek iesaistīti dažādi speciālisti – psihologs, policija. Šāda situācija rada pamatotu uztraukumu, stresu un, iespējams, personas uzvedība šādā stresa situācijā var būt neikdienišķa. Tomēr tiesa nekonstatē, ka administratīvā pārkāpuma protokolā būtu fiksēts tas, ka /pers. A/ nepakļaujas vairākkārtējai prasībai atstāt skolas teritoriju vai pārstāt bļaut bērna klātbūtnē, kas, iespējams, būtu pamats viņas darbību kvalificēšanai pēc Latvijas APK 175.panta.

Tiesa atzīst, ka tiesas sēdē konstatētais, ka /pers. A/ nav pakļāvusies policijas darbinieka prasībai iziet no istabas, nav pamats, lai ar tiesas spriedumu tiesa grozītu administratīvā pārkāpuma protokolā norādītos faktus un precizētu notikuma apstākļus. Bez tam, protokolā norādīts, ka /pers. A/ nav pakļāvusies prasībai – pārtraukt administratīvo pārkāpumu – emocionālu vardarbību pret nepilngadīgo meitu. Savukārt līdz pat šim brīdim administratīvā pārkāpuma lieta pēc Latvijas APK 172.^{2}panta nav izskatīta un nav konstatēts – vai /pers. A/ vispār ir izdarījusi šo administratīvo pārkāpumu, kura pārtraukšanu viņai lūdza policijas darbinieki.

Tiesa, izvērtējot visus lietas apstākļus, nekonstatē /pers. A/ rīcībā administratīvā pārkāpuma objektīvo un subjektīvo pazīmju kopumu, lai viņu atzītu par vainīgu. Tā kā tiesā nav apstiprinājies fakts, ka policijas darbinieki vairākkārt lūdza /pers. A/ pārtraukt administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, turklāt arī /pers. A/ vaina šī administratīvā pārkāpuma, kuru lūdza pārtraukt, izdarīšanā nav pierādījusies, tad /pers. A/ darbībās nav konstatējama administratīvā pārkāpuma protokolā norādītā Latvijas APK 175.pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma objektīvā puse un, nekonstatējot /pers. A/ rīcībā arī ļaunprātību, tiesa atzīst, ka nav konstatējama arī administratīvā pārkāpuma subjektīvā puse.

Latvijas APK 239.panta 1.punkts nosaka, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva. Līdz ar ko lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir izbeidzama.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā minēto, saskaņā ar Latvijas APK 275.panta pirmās daļas 2.punktu, 289.^{16}pantu, tiesa

nosprieda:

izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā Nr.133036019 par /pers. A/, personas kods /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 175.panta.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit darba dienu laikā no pilna nolēmuma paziņošanas dienas -2019.gada 16.decembra - Rīgas apgabaltiesas

Krimināllietu tiesas kolēģijā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Tiesnese B.Ābele